

Rendszeroptimalizálás
Zárthelyi feladatok és megoldások
2005. november 23.

1. Írjuk fel az alábbi lineáris programozási feladat duálisát! (A felírás olyan alakú legyen, mint a primál feladat felírása.)

$$\begin{aligned} & \min\{x_1 + x_2 + x_3 + x_4\} \\ & \text{ha} \\ & x_1 + 2x_2 \geq 2 \\ & x_2 + 3x_3 \geq 3 \\ & x_3 + 4x_4 \geq 4 \\ & x_4 + x_1 \geq 1 \end{aligned}$$

Megoldás. Ismert, hogy a célfüggvény minimuma egyenlő a célfüggvény ellentettje maximumának ellentettjével. Ezért a feladat $(-1) \cdot \max\{cx : Ax \leq b\}$ alakú, ahol

$$A = \begin{pmatrix} -1 & -2 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & -3 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & -4 \\ -1 & 0 & 0 & -1 \\ -1 & -1 & -1 & -1 \end{pmatrix}, \quad b = \begin{pmatrix} -2 \\ -3 \\ -4 \\ -1 \end{pmatrix},$$
$$c = \begin{pmatrix} -1 & -1 & -1 & -1 \end{pmatrix}.$$

A duális feladat ezért $(-1) \cdot \min\{yb : yA = c, y \geq 0\}$ alakú (Rendszeroptimalizálás könyv, 22. oldal). Ha itt a minimum ellentettje helyett ismét az ellentett célfüggvény maximumára térünk át (és a lineáris egyenleteket is (-1) -gyel szorozzuk), a duális feladat végül is a következő:

$$\begin{aligned} & \max\{2y_1 + 3y_2 + 4y_3 + y_4\} \\ & \text{ha} \\ & y_1 + y_4 = 1 \\ & 2y_1 + y_2 = 1 \\ & 3y_2 + y_3 = 1 \\ & 4y_3 + y_4 = 1 \\ & y_1, y_2, y_3, y_4 \geq 0 \end{aligned}$$

2. Legyen adott egy tetszőleges (valós, nem feltétlen négyzetes) mátrix. A feladatunk az, hogy kiválasszuk a mátrix néhány elemét úgy, hogy minden sorban és minden oszlopban legalább 1 kiválasztott elem legyen, de az összes kiválasztott elem összege a lehető legkisebb legyen. Bizonyítsuk be, hogy létezik polinomiális idejű algoritmus ennek a feladatnak a megoldására!

Megoldás. Készítsünk egy G páros gráfot, melynek egyik pontosztályában lévő csúcsai az adott mátrix sorainak, másik pontosztályában lévő csúcsai a mátrix oszlopainak feleljenek meg. Minden sornak megfelelő csúcsot kössünk össze minden oszlopnak megfelelő csúccsal és az így keletkező e élhez rendeljünk egy $w(e)$ súlyt: a megfelelő sor és oszlop kereszteződésében álló mátrixelemet. A feladat mostmár az, hogy G -ben olyan élhalmazt találjunk, amely minden csúcsot lefed és a benne szereplő élek összsúlya minimális.

Megmutatjuk, hogy ez a feladat megfogalmazható lineáris programozási feladatként. Mivel ismert, hogy ezek megoldására van polinom idejű algoritmus, ezzel a feladatot megoldjuk.

Első közelítésben egészértékű programozási problémaként fogalmazzuk meg a feladatot. Minden e élhez rendeljünk egy $x(e)$ változót, amelyre írjuk fel az $0 \leq x(e) \leq 1$ egyenlőtlenségeket és deklaráljuk $x(e)$ -t egészértékűnek. Ezzel nyilván azt garantáljuk, hogy minden

$x(e)$ 0, vagy 1 értékű. Célunk, hogy az 1 értékű változóknak megfelelő élek lefogó élhalmazt alkossanak. Ehhez elég minden v csúcsra felírni egy egyenlőtlenséget: ha v -re az e_1, \dots, e_d élek illeszkednek, akkor $\sum_{i=1}^d x(e_i) \geq 1$ éppen azt fejezi ki, hogy v -re illeszkedik legalább 1 kiválasztott él. Ezért a kapott egyenlőtlenségrendszer egész megoldásain a $\sum w(e)x(e)$ lineáris függvényt minimalizálva (vagy annak ellentettjét maximalizálva) valóban megkaptuk a kitűzött feladat egészértékű programozási megfogalmazását.

Vegyük észre, hogy a fenti feladathoz tartozó együtthatómátrix

$$\begin{pmatrix} -B \\ E \\ -E \end{pmatrix},$$

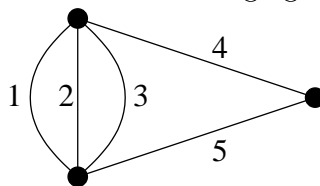
ahol B a G páros gráf illeszkedési mátrixa. Mivel B totálisan unimoduláris (Rendszeroptimalizálás könyv, 1.14. tétel), a tanult triviális lemma szerint (Rendszeroptimalizálás könyv, 1.13. lemma) a fenti együtthatómátrix szintén az. Mivel az egyenlőtlenségek jobb oldalain is egészek állnak (mindenhol ± 1 vagy 0), ezért a fenti IP feladat helyett megoldhatjuk a megfelelő LP feladatot is, a tanult tétel szerint (Rendszeroptimalizálás könyv, 1.12. tétel) a két optimum azonos. Így a feladatot valóban sikerült LP feladatként megfogalmazni.

3. Hányféle nemizomorf matroidot reprezentálhat a valós test felett az alábbi mátrix x különböző választásai mellett? Ahol a matroid grafikus, ott gráffal is adjuk meg!

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 3 \\ 0 & 2 & x \end{pmatrix}$$

Megoldás. A 3 elemű alaphalmaz 2 elemű részhalmazai mind függetlenek, hiszen semelyik két oszlopvektor nem lehet párhuzamos (x értékétől függetlenül). A mátrix determinánsa (például az első oszlop szerinti kifejtésből) $x - 6$. Ezért az $x \neq 6$ esetben az összes oszlop független, vagyis ekkor a mátrix az $U_{3,3}$ (szabad) matroidot reprezentálja. Ez a matroid grafikus, például egy 3 élű út körmatroidja. Az $x = 6$ esetben viszont csak a legfőljebb 2 elemű halmazok függetlenek, ezért ekkor a mátrix az $U_{3,2}$ matroidot reprezentálja. Ez is grafikus, egy három élű kör körmatroidja.

4. Az ábrán látható gráf körmatroidja legyen M . Határozzuk meg az $M \vee M$ és az $M \vee U_{5,2}$ matroid-összegeket! Ahol az összeg grafikus, ott gráffal is adjuk meg!

Megoldás. Az $M \vee M$ matroidban pontosan azok a halmazok függetlenek, amelyek az $\{1, 2, 3\}$ elemek közül legfőljebb kettőt tartalmaznak. Ugyanis minden M -beli független legfőljebb egyet tartalmazhat az $\{1, 2, 3\}$ elemek közül, ezért két ilyen halmaz uniója (vagyis egy $(M \vee M)$ -beli független) valóban legfőljebb kettőt. Másrészt, ha például egy részhalmaz nem tartalmazza az 1-es elemet, akkor független, mert részhalmaza a $\{2, 3, 4, 5\}$ -nek; utóbbi pedig független, mert a $\{2, 4\}$ és a $\{3, 5\}$ körmentes részhalmazok uniója. Hasonló okokból független minden olyan halmaz, ami a 2-es, vagy a 3-as elemet nem tartalmazza.

$M \vee M$ mostmár könnyen láthatóan grafikus: a G gráfban $\{1, 2, 3\}$ alkossanak háromszöget, a 4-es és 5-ös éleknek pedig legfőljebb egy közös csúcsa legyen a háromszöggel; ekkor G körmatroidja éppen $M \vee M$.

Az $M \vee U_{5,2}$ matroidban a legfőbb 4 elemű részhalmazok függetlenek, vagyis $M \vee U_{5,2}$ izomorf $U_{5,4}$ -gyel. Ugyanis M -ben minden független legfőbb 2 elemű (az adott gráfban nincs 3 élű körmentes részhalmaz), ezért egy M -beli független és egy legfőbb 2 elemű halmaz uniója (vagyis egy $(M \vee U_{5,2})$ -beli független) valóban legfőbb 4 elemű. Másrészt ha egy 4 elemű részhalmazból például az 1-es elem hiányzik, akkor előáll például $\{2, 4\} \cup \{3, 5\}$ alakban, vagyis egy M -beli és egy $U_{5,2}$ -beli uniójaként, és így valóban független $(M \vee U_{5,2})$ -ben. Hasonló a helyzet, ha a 2-es, vagy 3-as elem hiányzik. Ha pedig a 4-es elem hiányzik, akkor a részhalmaz előáll $\{3, 5\} \cup \{1, 2\}$ alakban, vagyis $(M \vee U_{5,2})$ -beli; hasonló a helyzet, ha az 5-ös elem hiányzik.

$M \vee U_{5,2}$ ezek szerint ismét grafikus, hiszen $U_{5,4}$ az 5 élű kör körmatroidja.

5. Tekintsük az $\{a, \acute{a}, b, d, g, i, n, o, r, s, v\}$ betűhalmazt, és az elemeiből képzett alábbi szavakat, mint részhalmazokat (a szavak utáni zárójelben lévő szám jelenti az adott halmaz költségét):

ida (1), vid (2), andi (2), sára (3), andrás (3), bori (4),
andor (4), sándor (4), iván (4), virág (5), gábor (7).

Hajtsuk végre és dokumentáljuk ezen adatokkal az alaphalmaz részhalmazokkal történő lefedésére szolgáló, előadáson tanult közelítő algoritmust.

Megoldás. Egyesével választjuk a halmazokat, mindig olyan H halmazt választva, melyre H költségének és az általa lefedett, addig még fedetlen elemek számának hányadosa minimális.

Elsőként az *ida* halmazt kell választanunk, mert ebben a legkisebb az egy elemre eső költség ($\frac{1}{3}$). A következő halmaz az *andrás* kell legyen, ez a hátralévő 8 betűből 4-et fed le, 3 költséggel, ez $\frac{3}{4}$ költséget jelent betűnként, ami a legkisebb a hátralévő szavak közül. A következő két lépésben a *bori* és *vid* halmazokat kell választanunk tetszőleges sorrendben, ugyanis ezekre lesz minimális (nevezetesen 2) az egy elemre jutó költség. Végül a hátramaradó *g* betűhöz a legolcsóbb, *g*-t tartalmazó még ki nem választott szót kell vegyük, ez pedig az 5 költségű *virág*. A kapott fedés tehát: $\{ida, andrás, bori, vid, virág\}$, költsége 15.

6. Adjunk polinomiális algoritmust az $1|r_i|C_{max}$ ütemezési feladatra.

Megoldás. Tekintsük az elsőként rendelkezésre álló munkát. Ezt (is) el kell végezni előbb-utóbb, így ha nem kezdünk el rajta azonnal dolgozni, azzal nem nyerünk semmit (sőt), kezdjük tehát el. A másodikként rendelkezésre álló munkával is hasonló a helyzet, azzal a különbséggel, hogy ha az elsőn még dolgozik a gépünk, akkor csak annak befejezése után kezdhetünk hozzá. Általában a k . munkát akkor fogjuk elkezdni, amikor már rendelkezésre áll és minden korábban beérkezett munkával végeztünk. Ily módon

$$\max\{r_k + \sum_{i=k}^n p_i \mid 1 \leq k \leq n\}$$

idő alatt végzünk, ahol $r_1 \leq r_2 \leq \dots \leq r_n$ a rendelkezésre állási idők. Könnyen látható, hogy ez optimális, hiszen azon értékek, melyekre a maximumot tekintjük, mind alsó becslések C_{max} -ra. Az algoritmus polinomialitása pedig triviális.